

Arrest

nr. 301 697 van 16 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DELMOTTE
Rue Saint-Hubert 17
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 november 2023.

Gelet op de beschikking van 4 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DELMOTTE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 31 maart 2023 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van

de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: "Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken."

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

Gelet hierop ontbeert de verzoekende partij thans dan ook het belang bij de door haar aangevoerde schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en is haar uiteenzetting in dit licht dan ook niet dienstig.

4. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich voor haar verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als degene die door haar partner, mevrouw A. J., in het kader van haar verzoek om internationale bescherming worden aangevoerd.

Inzake haar partner (zaak met rolnummer 292 371) werd als volgt beschikt:

"4. De verzoekende partij vreest dat haar vader haar en haar echtgenoot bij terugkeer iets ergs zal aandoen; dat hij hen zal vermoorden. De vader van de verzoekende partij dwong haar abortus te plegen, er ontstond een gewelddadige ruzie tussen hem en haar echtgenoot en haar vader sloot haar op.

4.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De door de verzoekende partij aangehaalde problemen hebben betrekking op een interpersoonlijk, familiaal conflict. Er blijkt niet dat de motieven voor deze gebeurtenissen kunnen worden verbonden aan één van de vijf vervolgingsgronden bepaald in artikel 1 (A) 2 van het Vluchtelingenverdrag. De verzoekende partij brengt in haar verzoekschrift geen valabele argumenten aan die hierover anders doen denken. De gebeurtenissen die de verzoekende partij aanhaalt, kunnen dan ook niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, brengt de verzoekende partij geen elementen bij op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de bijgebrachte landeninformatie, blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Georgië.

4.2.2. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vooreerst worden opgemerkt dat voormelde gemeenrechtelijke problemen gelet op hun aard niet zwaarwichtig genoeg zijn om te worden gelijkgesteld met ernstige schade in de zin van dit artikel.

Verder is het in het licht van voormelde vrees geformuleerd door de verzoekende partij belangrijk aan te stippen dat internationale bescherming hoe dan ook slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Zelfs al wordt de verzoekende partij haar vrees aannemelijk bevonden, dan nog blijkt uit niets dat het haar dienaangaande aan nationale bescherming ontbreekt.

4.2.2.1. Uit de recente COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023, aangeleverd door de commissaris-generaal, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Uit voormelde recente COI Focus blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Voorts doet de door de verzoekende partij aangereikte informatie niet anders denken en oordelen. Zij maakt niet aannemelijk, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie dat de loutere verwijzing hiernaar zou (kunnen) volstaan om een gebrek aan nationale bescherming bij een terugkeer naar Georgië aan te tonen. Deze informatie is dan ook niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Noch uit voormelde COI Focus, noch uit het algemene betoog van de verzoekende partij in haar verzoekschrift of de door haar bijgebrachte informatie blijkt dat nationale bescherming niet afdoende voorhanden zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan uit het voorgaande worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

4.2.2.2. Het komt bijgevolg aan de verzoekende partij zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. De verzoekende partij toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij geen enkele poging ondernam om de bescherming van de nationale autoriteiten in te roepen. Zo heeft zij in Georgië nooit klacht ingediend voor haar problemen en heeft zij nooit een advocaat of organisatie gecontacteerd (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud van 9 maart 2023, p. 14). De verzoekende partij lijkt uit het oog te verliezen dat de bedoeling van het indienen van een klacht erin bestaat bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Dat de verzoekende partij bang zou zijn geweest voor de gevolgen, kan dit nalaten niet goedpraten. Zij geeft hierbij aan dat haar vader werkzaam was bij de afdeling 'expert criminaliteit' in Khoni en er veel kennissen en vrienden heeft die bij de politie werken. De broer van haar grootmoeder werkt bij de veiligheidsdienst en de broer van haar vader werkte vroeger ook bij de politie, aldus de verzoekende partij. De verzoekende partij verwijst hierbij naar de door haar neergelegde foto's, doch zij verklaart dat zij er van het internet heeft gehaald (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud van 9 maart 2023, p.7). Daarnaast is de kennis van de verzoekende partij over de functies van voormelde familieleden bijzonder schaars en derhalve niet overtuigend. Zo weet zij enkel dat haar vader werkte bij de dienst 'expert criminaliteit', maar niet welke concrete functie hij er had. Gevraagd waar zijn werk precies was, antwoordt de verzoekende partij enorm vaag door te stellen dat het "in de regio" was. Gevraagd waar in de regio, luidt haar antwoord: "in Khoni" en op de vraag: "Waar in Khoni?": "In west Georgië". Tot slot, nadat opnieuw wordt gevraagd waar in Khoni zijn werk gesitueerd was, komt de verzoekende partij niet verder dan te zeggen dat het "in het centrum van de stad" was (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud van 9 maart 2023, p. 6). Daarnaast zou haar vader al gestopt zijn met deze job toen de verzoekende partij in het tweede of derde leerjaar zat en weet zij niet welke job hij sindsdien heeft uitgeoefend. Verder denkt de verzoekende partij dat de broer van haar vader dezelfde functie als haar vader heeft uitgeoefend. Hij is echter nog vroeger dan haar vader met zijn job gestopt en werkte veel in het buitenland (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud van 9 maart 2023, p. 6). Over de broer van haar oma weet de verzoekende partij enkel dat hij bij de veiligheidsdienst werkt maar niet bij welke dienst, noch welke taken hij heeft bij de veiligheidsdienst, noch waar in Tbilisi zijn werk concreet gesitueerd is (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud 9 maart 2023, p. 7). Omwille van bovenstaande redenen kan de verzoekende partij niet overtuigen van het feit dat haar familie bij de politie werkt of heeft gewerkt en dat zij hierdoor geen beroep zou kunnen doen op de Georgische politie. Zij overtuigt niet met concrete argumenten hoe haar beschermingsmogelijkheden in Georgië hierdoor zouden worden beperkt, laat staan belemmerd.

De pogingen in haar verzoekschrift om voormeld nalaten te verschonen, bieden evenmin soelaas. Een algemene verwijzing naar haar persoonlijke geschiedenis, kan het gebrek aan een beroep op nationale bescherming immers niet goedpraten. Hierbij kan opnieuw worden aangestipt dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. Door te herhalen dat haar vader, oom en de broer van haar grootmoeder bij de politie werkzaam zijn of waren, slaagt zij er evenmin in haar nalaten goed te praten. Hiermee werpt zij geen ander licht op voormelde concrete bevindingen die voortvloeien uit haar verklaringen. Door verklaringen te herhalen en haar ongenoegen te uiten, doet zij niet anders denken en oordelen. Betreffende de foto's waarover zij verklaarde er van het internet te hebben gehaald, stelt zij in haar verzoekschrift foto's te hebben gevonden in een familiealbum. Hoe dan ook staft de verzoekende partij haar familieband met de mensen op de foto's niet. Waar zij nog aanhaalt dat zij geen geld had om naar een advocaat te gaan, verliest zij uit het oog dat zij niet heeft geïnformeerd naar een pro deo advocaat. Kortom, het algemene betoog van de verzoekende partij in haar verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en zij maakt niet aannemelijk alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

De verzoekende partij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door haar gevreesde problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op

de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

5. In de mate dat de verzoekende partij en haar echtgenoot ook de familie van de verzoekende partij haar echtgenoot vreest, kan het volgende worden vastgesteld.

Uit de verklaringen van de echtgenoot van de verzoekende partij blijkt dat na de ruzie met zijn familie in augustus 2021 over de ontdekking van zijn bekering, er geen contact meer is geweest met zijn familie (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud 9 maart 2023, de heer L. S., p. 3 en 4). Uit niets blijkt dat de familie van de heer L. S. actief op zoek zou zijn naar hen, laat staan dat ze een duidelijke intentie zouden hebben om hen te vervolgen. De verzoekende partij uit in haar verzoekschrift haar ongenoegen en geeft de uitleg die zij meent te hebben gegeven aan het Commissariaat-generaal, doch werpt hiermee hoe dan ook geen ander licht op deze vaststellingen. De louter algemene verwijzing van de verzoekende partij naar het door haar advocaat opgestelde dossier met documenten die de discriminatie van moslims in Georgië zou aantonen, is dan ook evenmin dienstig. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat de verwijzing naar discriminatie van moslims in Georgië eigenaardig voorkomt, daar de echtgenoot van de verzoekende partij net stelt te zijn bekeerd. Hoe dan ook poneert zij, doch concretiseert zij overigens geenszins het rechtstreekse verband met hun asiolverhaal.

Een actuele en concrete vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

6. Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift nog stelt dat zij met de neergelegde documenten haar identiteit, haar huwelijk en haar zwangerschap heeft aangetoond, kan dit bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Haar identiteit, huwelijk en zwangerschap worden op zich immers niet in twijfel getrokken. Betreffende de verzoekende partij haar verwijzing naar de leden van haar familie die dicht bij de politie in Georgië stonden, haar beproeving met betrekking tot haar vader en de informatie over de moeilijke situatie van vrouwen in Georgië en de discriminatie van moslims in Georgië, kan genoegzaam naar hogerstaande bespreking worden verwezen.

7. Met betrekking tot ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat de verzoekende partij evenmin aantoont dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift hekelt dat zij zich beriep op persoonlijke daden van vervolging, blijkt uit bovenstaande bespreking dat hiermee wel degelijk rekening werd gehouden.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat de verzoekende partij evenmin aantoont dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag

beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 december 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1556 legt de eed af en tolkt Georgisch

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP is de partner van de VzP in de zaak met rolnr. 13. Ze bevestigt dat er sprake is van bekering waardoor er een breuk kwam met haar familie, met verwijten, dat heeft ze als zeer problematisch aan gevoeld. Het oordeel van de Raad is onterecht, ze kan niet rekenen op de bescherming van haar eigen autoriteit.”

Betreffende de zaak nummer 13 op de rol, met rolnummer 292 371, waarnaar wordt verwezen, staat in het proces-verbaal van terechtzitting van 21 december 2023 het volgende vermeld:

“Tolk 1556 legt de eed af en tolkt Georgisch

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

Adv VzP verwijst naar haar pleidooien in de vorige zaken inzake Georgië, waarbij ze de grensoverschrijdende bevoegdheid van de Raad aan de kaak stelt, net als een schending van de rechten van verdediging. Er dient met een andere bril dan voorheen naar Georgië te worden gekeken gezien dit niet langer een veilig land van herkomst mag genoemd worden. VzP beschrijft haar bijzondere situatie: haar vader was een alcoholicus en zij was slachtoffer van fysiek en psychisch geweld, intussen heeft ze een romantische relatie met VzP van de zaak met rolnr. 14, ze heeft nu hierdoor een probleem van bekering waarbij ze geen beroep kan doen op bescherming, ze is niet langer veilig in Georgië en moet bescherming krijgen.”

De raadsman van de verzoekende partij in voormelde zaak met rolnummer 292 371 verwijst ter terechtzitting naar haar pleidooien in de vorige zaken betreffende Georgië, waarbij ze de grensoverschrijdende bevoegdheid van de Raad aan de kaak stelt, net als een schending van de rechten van verdediging. Betreffende de zaak op de rol met nummer 9, met rolnummer 286 054, staat in het proces-verbaal van terechtzitting van 21 december 2023 hierover het volgende vermeld:

“De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP'n hebben kritiek op de handelswijze. De bestreden beslissingen hebben geen wettelijke basis meer en schenden de rechten van verdediging. Door het vermoeden van bescherming in het land van herkomst ten onrechte te gebruiken, heeft er geen onderzoek plaatsgevonden naar de terechtheid van hun problemen. Ze zijn het niet eens met de analyse van de Raad inzake de overheidsbescherming. Ze stellen afgeperst te zijn door lokale criminelen, die handelden voor de toenmalige politiechef (tevens handelsconcurrent). Omwille van deze afpersing was het onmogelijk om in Georgië te blijven. Ze beklemtonen dat ze beroep op een advocaat gedaan hebben, maar de advocaat heeft enkel een brief gericht aan het parket, wat geenszins een echte bescherming inhoudt. Bovendien is Georgië niet langer een veilig land van herkomst. De beschikking dient hervormd, ze moeten erkenning krijgen.”

Hierbij kan worden opgemerkt dat dit betoog geen betrekking heeft op onderhavige zaak waar wordt gesteld dat ze afgeperst zijn door lokale criminelen, die handelden voor de toenmalige politiechef (tevens handelsconcurrent) en dat het omwille van deze afpersing onmogelijk was om in Georgië te blijven, en evenmin waar ze beklemtonen dat ze beroep op een advocaat gedaan hebben, maar de advocaat enkel een brief heeft gericht aan het parket, wat geenszins een echte bescherming inhoudt.

4.1. In het licht van voormeld betoog ter terechtzitting, stipt de Raad vooreerst aan dat hij inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Zoals geduid in voormelde beschikking, wil dit zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden omvat, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Alheto*, punten 105 – 106).

De Uniewetgever heeft, door te bepalen dat de rechterlijke instantie die bevoegd is om uitspraak te doen op een rechtsmiddel tegen een beslissing tot afwijzing van een verzoek om internationale bescherming indien van toepassing “de behoefte aan internationale bescherming” van de verzoeker moet onderzoeken, met de vaststelling van artikel 46, lid 3 van richtlijn 2013/32 deze rechterlijke instantie, indien zij van oordeel is dat zij beschikt over alle daartoe noodzakelijke feitelijke en juridische gegevens, de bevoegdheid willen verlenen om na afloop van een volledig en *ex nunc* onderzoek – dat wil zeggen een uitputtend en geactualiseerd onderzoek van deze gegevens – een bindende uitspraak te doen over de vraag of deze verzoeker voldoet aan de voorwaarden van richtlijn 2011/95 om internationale bescherming te krijgen (HvJ 29 juli 2019, C-556/17, *Torubarov*, punt 65).

Artikel 46, lid 3 van richtlijn 2013/32, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest, moet aldus worden uitgelegd dat de rechterlijke instantie van een lidstaat waarbij in eerste aanleg een beroep tegen een beslissing inzake een verzoek om internationale bescherming is ingediend, verplicht is zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee het orgaan dat deze beslissing heeft genomen rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van die beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C 585/16, *Alheto*, punt 118).

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij lijkt voor te houden in haar betoog ter terechtzitting, kon de Raad dan ook nagaan of de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het verdwijnen van de wettelijke basis van de bestreden beslissing en het gegeven dat Georgië niet langer een veilig land van herkomst is, zoals door de verzoekende partij aangehaald ter terechtzitting, verhindert de Raad niet het verzoek om internationale bescherming door middel van een volledig en *ex nunc* onderzoek naar zowel de feitelijke als de juridische gronden te beoordelen op basis van een andere rechtsgrond, mits eerbiediging van de rechten van verdediging (zie: HvJ 25 juli 2018, C 585/16, *Alheto*, punten 119-121, 124-127 en 130 alsook de aldaar aangehaalde rechtspraak, RvS 10 februari 2023, nr. 255.752).

In casu heeft de Raad in zijn beschikking van 10 oktober 2023 zijn voornemen kenbaar gemaakt aan de partijen om het beschermingsverzoek te beoordelen in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en vervolgens zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Door het indienen van een vraag tot horen kreeg de verzoekende partij de mogelijkheid om hierover haar opmerkingen te formuleren en haar standpunt uiteen te zetten over zowel de feitelijke als de juridische elementen die bepalend zijn voor de uitkomst van de procedure.

4.2. In onderhavige zaak lieten de gegevens vervat in het rechtsplegingsdossier zulke beoordeling toe.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij overeenkomstig artikel 16 van Richtlijn 2013/32/EU bij het afnemen van het persoonlijk onderhoud voldoende in de gelegenheid werd gesteld om zo volledig mogelijk de tot staving van het verzoek noodzakelijke elementen aan te voeren, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet. Op 9 maart 2023 werd zij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (administratief dossier, deel 4, notities van het persoonlijk onderhoud). Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij uitvoerig de mogelijkheid om haar vluchtmotieven, vrees bij terugkeer en concrete feitelijkheden uiteen te zetten, en werd haar de kans geboden om nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen. Zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat en er was een tolk aanwezig die het Georgisch machtig is. De verzoekende partij werd uitvoerig en grondig bevraagd waarbij haar zowel open als gerichte vragen werden gesteld. Alvorens het onderhoud werd beëindigd, werd haar uitdrukkelijk de vraag gesteld of zij alle redenen voor haar vertrek en waarom zij niet kan terugkeren naar Georgië heeft verteld, en kreeg zij de kans om toevoegingen te doen. Geenszins blijkt dat de *protection officer* geen afdoende vraagstelling zou hebben gehanteerd, dan wel een onzorgvuldig onderzoek zou hebben gevoerd. Zo kwamen, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij lijkt voor te houden ter terechtzitting, ook de nationale beschermingsmogelijkheden en het (gebrek aan) gebruik ervan door de verzoekende partij aan bod. De verzoekende partij werd in de gelegenheid gesteld de mogelijke problemen ter zake aan te kaarten en te staven. Het blijkt niet dat zij in haar mogelijkheden dienaangaande zou zijn beknot doordat zou zijn uitgegaan van het toenmalig vermoeden van bescherming in het land van herkomst.

Uit de gronden van de beschikking blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde elementen en de door haar aangeleverde informatie. Tevens worden de concrete omstandigheden in acht genomen en wordt met verwijzing naar haar verklaringen uitgebreid gemotiveerd om welke redenen hetgeen werd aangereikt niet wordt aanvaard.

Waar de verzoekende partij zich voor haar verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als degene die door haar partner, mevrouw A. J., in het kader van haar verzoek om internationale bescherming worden aangevoerd, blijkt uit de gronden van voormelde beschikking dan ook niet dat werd uitgegaan van het vermoeden van bescherming in het land van herkomst, zoals de verzoekende partij voorhoudt ter terechtzitting. Wel wordt het vereiste onderzoek gevoerd overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De Raad herinnert eraan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Na analyse van de gegevens en de informatie aangeleverd door de partijen, luidt het besluit in voormelde beschikking dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Vervolgens wordt vastgesteld dat de verzoekende partij (en/of haar partner) niet aantoonde dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar (en/of haar partner) kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Ook deze bevindingen worden uitgebreid gemotiveerd in voormelde beschikking waarbij wordt gesteund op de concrete omstandigheden, de aangereikte elementen en de afgelegde verklaringen.

Voorts wordt eveneens betreffende de vrees van de verzoekende partij en haar partner ten aanzien van de familie van de verzoekende partij in voormelde beschikking omstandig gemotiveerd om welke redenen deze niet wordt aanvaard.

Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door ter terechtzitting slechts in algemene bewoordingen de kritiek te formuleren dat door het vermoeden van bescherming in het land van herkomst ten onrechte te gebruiken, er geen onderzoek heeft plaatsgevonden naar de "*terechtheid*" van haar problemen, gaat zij immers voorbij aan de onderbouwde bevindingen zoals opgenomen in voormelde beschikking en slaagt zij hierin niet. Dit is evenmin het geval waar de verzoekende partij ter terechtzitting bevestigt dat er sprake

is van bekering waardoor er een breuk kwam met haar familie, met verwijten, en dat ze dat als zeer problematisch aanvoeld heeft. Zij herhaalt ter terechtzitting in wezen slechts elementen waarop middels voormelde beschikking reeds werd geantwoord en bouwt hierop verder. Meer bepaald wordt geduid dat in de mate dat de verzoekende partij en haar echtgenote de familie van de verzoekende partij vrezen, een actuele en concrete vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk wordt gemaakt. De verzoekende partij gaat aan deze concrete vaststellingen in voormelde beschikking voorbij en slaagt door het slechts herhalen, aanvullen of herformuleren van een reeds aangehaalde problematiek waarover standpunt werd ingenomen er niet in dienstige argumenten aan te reiken die hier een ander licht op werpen.

In voormelde beschikking worden aldus, na analyse van de aangeleverde gegevens en het voorhanden zijnde bronnenmateriaal, de individuele omstandigheden van de verzoekende partij belicht. Uit het besluit van de Raad in voormelde beschikking blijkt dan ook niet dat werd uitgegaan van het vermoeden van bescherming in Georgië, noch dat geen onderzoek zou hebben plaatsgevonden naar de “*terechtheid*” van haar problemen. Door voormelde individuele elementen aan te halen ter terechtzitting kan de verzoekende partij evenmin overtuigen van het tegendeel. De vaststelling dat de verzoekende partij (en/of haar partner) niet aantoont dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben, wordt gesteund op het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de afgelegde verklaringen, en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Georgië die zich in het rechtsplegingsdossier bevinden. Ook het besluit dat een actuele en concrete vrees voor vervolging door haar familie in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk wordt gemaakt, wordt omstandig gemotiveerd met verwijzing naar de verklaringen van de verzoekende partij. Door ter terechtzitting aan te geven het niet eens te zijn met de analyse van de Raad inzake de overheidsbescherming of te stellen dat het oordeel van de Raad onterecht is en dat ze niet kan rekenen op de bescherming van haar eigen autoriteit, kan de verzoekende partij de beoordeling niet ombuigen. In toepassing van artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2004/83/EG dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar verweer ter terechtzitting niet *in concreto* aantoont welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht hadden kunnen werpen op het vastgestelde in voormelde beschikking (zie: HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, punt 72). De gronden van voormelde beschikking blijven dan ook overeind.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat de rechten van verdediging werden gerespecteerd, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan. Middels voormelde beschikking werd de grond meegedeeld aan de partijen waarop de Raad zijn beoordeling steunt. Zij kregen de kans een aanvullende nota neer te leggen teneinde nieuwe elementen ter kennis te brengen en/of een vraag tot horen in te dienen om kenbaar te maken dat zij het niet eens is met de in deze beschikking opgenomen grond. Deze mogelijkheid werd door de verzoekende partij benut en zij heeft ter terechtzitting het woord gekregen teneinde concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking zij het niet eens is en waarom. Stellen dat de bestreden beslissing geen wettelijke basis meer heeft en de rechten van verdediging schendt, zoals de verzoekende partij doet ter terechtzitting, is te algemeen om afbreuk te doen aan hetgeen uiteengezet wordt in voormelde beschikking en de doorlopen procedure. Niets belette de verzoekende partij om haar grieven kenbaar te maken ten aanzien van de vooraf meegedeelde gronden van de beschikking, hetgeen zij ter terechtzitting (via haar raadsman) heeft gedaan. Derhalve heeft de verzoekende partij de kans gehad haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen zodat een schending van de rechten van verdediging niet aannemelijk wordt gemaakt.

4.3. Gelet op hetgeen voorafgaat toont de verzoekende partij niet aan dat de Raad zijn bevoegdheid overschrijdt door de grenzen aan zijn onderzoeksbevoegdheid te buiten te gaan. De voormelde duiding betreffende de bevoegdheid van de Raad als beroepsinstantie in acht genomen in samenhang met de gegevens vervat in het administratief dossier, de doorlopen procedure en de gronden van voormelde beschikking, maakt zij dit niet aannemelijk. De gronden van voormelde beschikking worden gesteund op de gegevens die zich reeds in het administratief dossier bevonden en de verzoekende partij slaagt er niet in aannemelijk te maken dat de Raad niet over de noodzakelijke en juridische gegevens beschikte om na het gevoerde volledig en *ex-nunc* onderzoek tot de voorliggende beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming over te gaan. Door de volheid van rechtsmacht in haar betoog ter terechtzitting *versus* de onderzoeksbevoegdheid te plaatsen, slaagt de verzoekende partij er niet in een bevoegdheidsoverschrijding door de Raad aannemelijk te maken.

4.4. Waar uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich voor haar verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als degene die door haar partner, mevrouw A. J., in het kader van haar verzoek om internationale bescherming worden aangevoerd, verwijst de Raad volledigheidshalve eveneens naar het arrest met nummer 301 696 van 16 februari 2024 geveld de zaak met rolnummer 292 371 betreffende de partner van de verzoekende partij, mevrouw A. J.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont zij aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS